

dispepsia. We mention this case not to put money in anybody's pocket, but for the sake of the sufferers who need help—no matter what it comes from.

கோயில் தினம்.

காத்திகைமீ உளவராயிறுமுகிலும்.
ஆசனக்கோயிலில்
ஹிம்மபூசை காலே நடு மணிக்கு
உ-ம் " ௭ "
கூ-ம் " ௯ "
ஆரீவாதம் " ௧௧ "
சந்தியோமைபோர்கோயிலில்
பூசை " நவ
ஆரீவாதம் " ௧௩

மார்கழிமீ உ-நவ மாசத்தின் மு
தல்வெள்ளி.
சனிக்கிழமை அர்ச் சவேரியாரின்
திருநாள்.

விளம்பரம்.

யாழ்ப்பாணப் பொலில் எல்லைக்குட்ப
ட்டிருக்கும் பகுதியை கஅசும் ஹுபு எம்
இலக்க ஸ்தானசபைச் சட்டத்தின் கட்
பெப்பாடுக்கு அமையச் செய்யவ தகு
தியாகுமோ என்பதை ஆலோசிப்பதற்கா
க வருகிற மார்கழிமீ ௧௯-ந் செவ்வா
ய்க்கிழமை பின்பகல் ௪ மணியளவில்பெ
ரியகோட்டேட்டில் யாழ்ப்பாணநகரவா
கிகளுடைய சபை ஒன்று கூட்டப்பட்டும்.
அச்சபைக்கு வரும்படி எல்லாவீடுடை
யவர்களையும் இத்தகல் அழைக்கிறேன்.
யாழ்ப்பாணம் கச்சேரி
கஅசும் ஹுபு W.C.Twynam
கையீடு ௨௯-ந் ஏசுண்டர்

பேசுநாதரின் திருநிறுதய மகிமை
க்காப்பாளரின் விளம்பரங்களவைத்
துக்கட்டிய புத்தகமும், பிள்ளைகளு
க்கு அல்லது பெரியவர்களுக்கு உத
வியதான் மாதாந்ததுண்டென வைத்
துக்கட்டிய புத்தகமும் தமிழிலே
அர்ச் சவேரியாரின் பரிசுரவால்
யிலேகேட்டுப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
விளம்பரக்கொப்பி ஒன்று சதம் ௩
மாதாந்ததுண்டெனக்கொப்பி, " ௧௧
கொப்பி ஒன்று தபாந்தசெலவு " ௨

**யாழ்ப்பாணக்
கத்தோலிக்குப்
பாதுகாவலன்**

கஅசும் ஹுபு காத்திகைமீ உசு-ந்

சுகாதாரசட்டம்.

சில மாசங்களின்முன்னே இலங்
கைக்கு சுகாதாரசட்டமொன்றை
யேற்படுத்த அரசாட்சியார் யோசி
த்திருப்பதையும் அச்சட்டத்தின்பிர
மாணங்களைபுர்தெரிவித்திருந்தோம்.
இப்பொழுது அச்சட்டமரங்கேறியா
யிற்று. சிங்களப்பிரதிநிதியாகிய சின
வரத்திலும், தமிழ்ப்பிரதிநிதியாகிய
இராமநாதரும் பல ஆட்சேபனை
கன்பேசியும் அவைகளொன்றும்வா
ய்க்கவில்லை.

பொலிசுவரியுள்ளவிடங்களிலே சுக
ாதாரவிதவியும் வைக்கப்படுவதின
லே அனேகருக்கு அதிகவலமுண்டா
குமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.
மேல்மாகாண ஏசுண்டர் தமக்கு
எடங்கிய விடங்களிலே பொலிசு
வரிவைக்கப்பட்டுள்ளவிடங்களிலேயு
ம் சுகாதாரவிதவியும் வைக்கும்ப
டித்திட்டஞ்செய்திருக்கிறார். இவ்வா
று இருவகைவரியும் வைத்தவர்க்கு
வது குடிசைக்குக் கஷ்டத்தைக்கொ
டுக்குமென்பதைத் தாமத உணர்ந்
து அவ்விடங்களிலேயுள்ளபொலிசு
மாரின் தொகையையும் பொலிசுவரியி
ன் தொகையையும் குறைத்துவிட்டி
ருக்கிறார். நமமுடைய யாழ்ப்பாண
த்துக்கும் சுகாதாரவிதவியைப்போ
கின்றது. இப்போதே பொலிசுவரியி
னலே கஷ்டப்படுகின்ற சனங்கள்
அத்தோடு இவ்வரியையுமிறுத்துவ
ருவதுகஷ்டமாகுமென்பதற்குச் சந்
தேகமென்ன?

சிறியமாகாத யாழ்ப்பாணத்திலும்
முற்பட்டும் நகரசபைவைக்கவேண்
டுமென்றுபேசினார். இப்போது நட
ந்த குடிசைமதிப்பின்படி யாழ்ப்பா
ணப்பிரிவினுள்ள குடிசைகள் ௪௩, ௦
௦௦, முற்பட்டிலே ௧௧ கிராமங்களுண்

டு. அவைகளிலே ௨௫, ௦௦௦ பேர்
வசிக்கின்றார்கள். இவ்விடங்களுக்கு
நகரசபை வைக்கவேண்டுமென்றும்
சுகாதாரவிதச்சட்டம் வைக்கவேண்
டியதில்லைபென்றும், சனங்களிடையே
மக்கட் கேட்டால் நகரசபைக்குத்
தேசாதிபதி உத்தரவுகொடுக்கவேண்
டுமென்று சிறீராமநாதர் சட்டபிரதிநி
பைசபையிலே பேசினார்.

பொதுவாக யாழ்ப்பாணத்தார்
நகரசபைவைப்பதற்குப் பிரியக்கார
ராயில்லை. பொலிசுவரியொன்றுபொ
தும். மேலதிகமானவரி வேண்டியதி
ல்லையென்ற நியாயத்தினாலேதான்
விரும்பாதிருக்கின்றார்கள். நகரசபை
வைக்கப்பட்டால் அதிலே வரியெம்
புறங்கரும் பலவிதசோலிகளு முண்
டாகக்கூடும். நகரசபைவைக்கப்பட்
டுள்ளவிடங்களிலுள்ளாரே அச்சபை
தமக்குவந்ததையிட்டு மனவிசைப்
படுமென்பதோ நம்மதிஷ்டத்தாலே நம
க்குவாராதிருப்பதொன்றை நாமாக
வருந்தியழைத்து பின்னர் மனஞ்சு
லிக்கவேண்டியதல்ல.

ஆனால், இப்போது பொலிசுவரியு
ம் சுகாதாரவிதவியும் இரண்டுமொ
ருங்கு வைக்கப்படுவதிருப்பதினால் அ
தைக்குறித்துச் சிந்திக்கவேண்டியிரு
க்கின்றது. மேல்மாகாண ஏசுண்டர்
செய்ததுபொல நம்முடைய வட்டமா
காணஏசுண்டரும் பொலிசுமாருடை
யதொகையையும் பொலிசுவரித்தொ
கையையும் குறைத்து அதற்குப்ப
தில் சுகாதாரவிதவியைவைப்பாரா
தல் அதுவே சனங்களுக்குலேசும்
திருத்தியுமுண்டாகுமென்பதற்குச்ச
ந்தேகமில்லை. அவ்வாறுசெய்யாவிடின்
இவ்விருவரியையும் ஒருங்கேயிவை
ப்பதற்குப்பதிலாக நகரசபையையும்
க உத்தரவுகரும்படி தேசாதிபதி
யிடங்கேட்பதுன்றாகும். அதிலேசு
காயமுண்டு. இவ்விருவகைவரித்தொ
கையிலும் அவ்விதத்தொகை கு
றைவாகும். ஊருக்கேற்றவிஷயங்க
ளெல்லாம் நன்றாகக்கவனிக்கப்படும்.
நாமேநம்முடைய ஊர்க்காவலையும் தி
ருத்தத்தையும் சுகத்தையும் செய்வ
தாயிருக்கும். ஆகையாலிவ்விருவரி
னொன்றை நாமயோசித்துத் தெரிந்
துகொள்ளவேண்டியதாகும்.

பொதுவார்த்தமானம்

Weather. காந்தலை காற்றுச்சமம்.
வெப்பஞ்சாதம் ஊர்ச்சவுக்கியம்பொது
வாகயம்.

Our Bishop—நம்முடைய மேற்றிரா
ணியாண்டவர்—வருகிற வைகாசிமீ அ
மலோரம்பலியின் திருக்கட்டச்சுக்கொண்
று நடக்க விருப்பதினலே அச்சங்கத்து
க்கு வரும்படி நம்முடைய மேற்றிராணி
யாண்டவர் அழைக்கப்பட்டார். அதன
லே அவர் யூலன்சுவாமியாருடன் ஐரோ
ப்புக்குப் பயணப்படவிருக்கின்றார். வரு
கிற மீ ௨-ந் வெள்ளிக்கிழமை கோண
ியதியாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புறப்
பட்டு கொளம்பலிருந்து ௧௯-ந் கப்பலி
ல்பயணமாகார்.

Rain-மழை—சென்றெற்புர்க்கப்பழை
ங்கடையுடன் கதிசாய்த்துநிலம்வணங்கியிரு
க்கின்ற இக்காலத்தில் கமக்காரவாணத்த
தைப்பித்துப் பெருவெள்ளத்தைக்காண
ஆகின்றன இத்தருணம் வருணப்பவாணம்
சாடையறியாதான்போன்று சிறுநீர்
திவலைசொல்கமக்காரருள்ளத்தைக் களிந்
கப்பண்ணை நீண்டும் அவர்களிடத்தின
பெருவெள்ளமென்றும் போரவா மிதிமிந்
தினதாயிருக்கின்றது.

பொதுவாக இவ்வருடத்திலே மழையி
க்குறையு குளங்குட்டை கூப்பங்கெஸ்
லாருசோனுவாரியமையினலே நிறைந்துவ
யவாரம்பலல்லாமல் உடைப்பெடுத்தவை
ள்ளபுரண்டோடும் அக்காலம்போல இவ்
வாண்டமெல்லையுமென நம்மாதிருத்தல்
கூடாது. "காடுப்பது உ-ந் கட்டார்க்குச்
சார்பாய்" மற்றும்கே எடுப்பது உமெல்லாம்
மழை" என்றார் ஆன்டோர்.

The Revd Father Roux- நூர்ச்சுவா
மியார்—கொளம்புத்தறைக்கலாசலைச் சி
ரோஷ்டாராகிய நூர்ச்சுவாமியார் கேவல
மான ஸ்திதியிலிருந்து இப்போது சுகம்
பெற்று வருகிறாரென்பதைச் சந்தோஷ
த்தோடு தெரிவிக்கின்றோம்.

The Very Revd Father Massiet-
மசியர்ச்சுவாமியார்—மாந்தை மன்னார் மூ
ப்புச்சுவாமியாராகிய இவர் மார்கழிமீ உ
வ தம்முடைய தானத்துக்குப் பிரயா
ணப்பட ஆபத்தமாகின்றனர்.

The Revd Fathers William and
Joseph- உல்லியம்ச்சுவாமியார் மாந்
தைக்கும்யோசேப்புச்சுவாமியார் பேசாலை
க்கும்வருகிறமீ ௧-ந் பிரயாணமாகார்
கள்.

Missionary Changes- குருமார்க்கு
றம்—சீமையிலே நடக்கவிருக்கின்ற அம்
லோற்பலியின் திருக்கட்டச் சங்கத்துக்கு
ப் பிரதிநிதியாக யூலன்சுவாமியார் அனு
ப்பப்படுவதினலே மேற்றிராணியாண்டவர்
பின்வருமாறு மாற்றியமைப்புகள் செ
ய்யச் சித்தமாயினர்.
பார்போசுவாமியார் வென்னாப்புரைக்
கட்டளைக்குரு.

லபார்ஜேசுவாமியார் குருணாகற் கட்ட
ளைக்குருவென்றிச்சுவாமியார் அவருக்கு உ
பகட்டளைக்குரு.

பெப்பேறையச் சுவாமியார் சந்தன்னமா
தாதிருப்பதித்தலைவரும் கற்பிட்டிக் கட்
டளைக்குருவும்.

கிறீதோஸ்தோன்ச் சுவாமியார் கல்கென்
டுவானுவின் கட்டளைக்குரு.

யோசேப்புச்சுவாமியார் பேசாலைக்கட்
டளைக்குரு.

The Jaffna Railway Survey-யா
ழ்ப்பாண நெயில் அளவை—இந்த நெயி
ல்வேயின் அளவை அதிகவிரைவிலே தொ
கைப்படுமென்பதை செசுப்பத்திரிகை மூ
லமாகத் தோற்றப்படுகின்றது. அதிகபடி
க்கமுள்ள பல அளவுகாரர் வேண்டிமென
நெயில்வேகெளரின் தலைவர் விளம்பரஞ்
செய்கின்றார்.

Local board—நகரசங்கம்—யாழ்ப்
பாணத்திலே நகரசங்கம் வைத்து நடத்
தலாமோ என்பதைக் குறித்து ஆலோச
னைப்பண்ணும்படி சகலரும் வருகிறமாசம்
௧௯-ந் கோட்டுவீட்டிலே வந்து கூடும்
படி ஏசுண்டர் விளம்பரம் விடுத்திருப்ப
தை மேலேகாணலாம்.

Small-Pox—அம்மை—தென்மீருட்சி
யிலே அம்மை நோய் நடப்பதினலே அ
து பரவாதபடி தடுப்பதற்கான அரசாட்
சியாரின் பிரமாணங்கள் செசுப்பத்திரிகை
யிலே வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

The new Solicitor General-சொலி
கிற்றர்செனரல்—புதிதாக நியமிக்கப்பட்
ட சொலிசுற்றர் செனரலாகிய இராமநா
தர் வருகிறவருவது தெரிக்கத்திலேதா
ன் வேலையை யேற்று நடத்துவாராம்.

The Tamil Seat-தமிழ்ப்பிரதிநிதி—
இலங்கையின் கோணங்கெளக்கும் இந்நா
டகளில் இதவே கதையாயிருக்கின்றது.
இத்தகையதிலே தேசாதிபதி அவரைய
ழைத்தார் இவ்வாறுமுத்தாரோனச் சிறு
புகையுமெழுத்து புணக்கின்றது. அதல்
லாம் வெறுப்புணை. தேசாதிபதியினும்
ஒருவரையுந் தமிழ்ப்பிரதிநிதியாக நியமி
க்கவில்லை.

Salt rent-உப்புக்குத்தகை—௧௩, ௦௦௦
ரூபாயாக முன்புக்குத்தகை உப்புக்குத்
தகை மறுபடிசென்ற. வெள்ளிக்கிழமை கூ
றிவிடப்பட்டது. மேலும் மதுவெற்பின்
னாராசகாரியர் அக்குத்தகையை ௧௬,
௦௦௦ ரூபாயாகவாக்கினார்.

The Uplands—அப்பிலான்ஸ்தோட்
டம்—இலங்கைமத்தியியாருக்கு ரோமான
கத்தோலிக்கர்விடுத்த மன்றாட்டுப்பத்தி
ரத்தின் முடிபுவருகிறவரையு மிருவல்லிந்
தும்போதும், இத்தகையதிலேதேசாதிபதி
கப்பல்செப்பனிலிருக்கட்டத்துக்கானஇட
தைத்திரிந்து நிப்போட்டுப்பண்ணும்படி
முன்னியமிக்கப்பட்டிருந்தகொம்மிஷனர்க
ளை மறுபடியும் அப்பிலான்ஸ் தோட்டத்
துக்குச்சென்ற அது உபயோகப்படுமோ
என்றும் அத்தோட்டத்திலே பள்ளமான
இடத்தைதாத்திரமெடுத்துக்கொண்டு மே
டானவிடத்தைக்கல்லுரிக்கு விடலாமோ
என்றும் பார்த்து நிப்போட்டுப்பண்ணும்
படி கற்பித்திருக்கின்றார். தோட்டமானது
௨௭ ஏக்கர்விஸ்தாரமானது.

Ceylon tea. இலங்கைத்தேய்—பிறே
டிதிக் சக்கிவந்தினியாரும் இலங்கை
த்தேயிலைநெறென மெய்ச்சிக்கொண்டார்.

Foreset Department. வனப்பிராண
ரினவத்தாச்செலவு—ஊவா, சப்பிரகாமமா
காணங்களிலுள்ள உபவனப்பிராணருந்
து நாரொன்றற்கு அரூபா. ௫௦ சதம்.
மேல், தென், ௩௫, கீழ்மாகாணங்களிலுள்

ளவர்களுக்கு அரூபா. ௫௦ சதம். வட
வட்டமேல், வடநடுமாகாணங்களிலுள்ளவர்
களுக்கு அரூபா. ௫௦ சதம்.
இலங்கை முழுவிதமுள்ள வனப்பிரா
ணருக்கு அரூபா நானொன்றற்கு
காட்டு உடையார்மாருக்கு மாசம் ௩௦
ரூபாவுக்குக்குறையாமல்
வனப்பிராணருக்கும் உபவனப்பிரா
பாலனர்களுக்கும் குகிரைச்செலவு மாசம்
௩௦ ரூபா.

The towns brought under the
operation of the Sanitary Bill—சுகா
தாரசட்டத்துக்குட்பட்ட நாகெளரிகளின்
நாமங்களாவன;—

மேல்மாகாணத்தில்—முற்பட்ட, டெலியா
க்கொடை, பன்லோ, கொற்றை, வேலவ
த்தை, அவிசாவலை, கம்பகா, ஸூயெலா,
மிதுவான் கொடை, உடுமம்பொலா,
கன்வெல்லா.

நடுமாகாணத்தில்—ஹிற்றன், டிக்கோ
யா, வத்தவா, கொற்றக்கலா, போகலா
ன்தலவா, புசாவா, கற்றுக்கத்தோட்டை,
நிக்கெலை, பான்லிவா, கடுகலா, நாவல
ப்பிட்டி, கடுப்பெல்லா, டம்பூல், ந
னுடூயா, லின்லோ, அக்கிரபத்தனை, தல்
வாக்கலை, மும்புலா, நக்காலா.

வடமாகாணத்தில்—யாழ்ப்பாணம், பரித்
த்தத்தை, வல்லுவெட்டித்தறை, ஊர்கா
வற்றறை, சாவுகச்சேரி, மன்னார், முல்
லைத்தலை.

தென்மாகாணத்தில்—வென்தோட்டை,
அம்பலான்கொடை, இக்கலவா, தோடா
ன்லோ, றிற்கமா, அகாண்கமா, வல்காம
ம், கம்மாறு, மிக்கலவா, தக்காலா, அம்
பார்த்தோட்டை, பெலியாற்றா, கற்றலவா.
கீழ்மாகாணத்தில்—காததான் குடியிரு
ப்பு, இரூர், சேந்தான்மருதா, கல்முனை,
சம்மாந்தறை, சாருக்கொட்டைத்தலை,
பொதுவில், கிந்தாலா.

வடமேல்மாகாணத்தில்—பொல்காவலா,
டொடான்காஸலாட்டா, கிக்கலத்தையா,
நாருமல்லா, மாதம்பை, மாருவில், கல்பி
ட்டி, நாத்தான்மயா.

ஊவாமாகாணத்தில்—பண்டாரவல்லி,
அப்பத்தனை, கொலலாந்தை, கல்முல்
லை, பசுரா, ஹனுலா.

சப்பிரகாமமாகாணத்தில்—பலான்கொ
டை, நக்கலானை, கோலை, யத்தியான்
தோட்டை, தேக்யோவத்தா.

வடநடுமாகாணத்தில்—அனுராபுரம்,

An art exhibition—நுதனகைவே
லைக்காட்சி—தண்ணீர்மை, எண்ணெய்
மைப்படங்கள், பிரதிமைப்படங்கள், நூ
தனகைத்துவலைகள், கித்திரவலைகள்,
முதலிய நூதனவலைகளின் காட்சியொ
ன்று கொளம்பலே வருகிற மார்கழிமீ
௧-ம் எ-ந் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
அக்காட்சிக்கு, நுதன கைவேலைப் பொ
ருள்கள் அனுப்ப விருப்பமோர் வருகிற
மார்கழி மீ ௧-ந் க்கு முன் அனுப்ப
வேண்டியது.

The exhibits—காட்சிப் பொருள்—
மாலைவிசுச் சுவத்தாறு சிக்கல்கோக்கா
ட்சிக்கு நுதனபொருளனுப்பினார்
வைக்கையும் இலங்கைப்பொருள்களையும்
தேசாதிபதி அனுப்புதற்கு முன்னேந்து
பார்த்தும்கித்தனர். பலவகை கைகளு
மனுப்பப்படும். எட்டுப்பட்டு முத்தமாலா
யியான்தின் விலை ௩, ௫௦௦ ரூபா எனமதித்
தார்கள்.

Link of Indian and Ceylon Rail-
ways. இலங்கை இந்திய ரெயில்வேகளி
ன்இணைப்பு-இலங்கையின் ரெயில்வேயை
முத்த முத்தமன்னாருக்குவிட்டால் அதிக
யமுண்டாகுமென்பதபுறமுடையசுருத்து.
நம்மருகிறமுதலே சருத்தமையவர்களை
ய் இந்திய அரசினருக்குத்தம்முடையசுரு
த்தைவெளிவிட்டார்கள். இப்போதுபார்
க்கிறவரையால் இந்திய அரசாட்சியாருக்
கு அவ்விதருத்திலாகிருப்பதாக்குத் தோ
ற்றுகின்றது. அவர்கள் பாய்மய்வல
யிலே ரெயில்வேபோட்டால் இப்பக்கம்
இலங்கையரசுபோட்டத்தக்கதாருத். அவ்
வாறு இந்திய அரசுசெய்யாதவரையிலே
மன்னாற்றயில்வே நடைபெறுதல் கூடா
து. சிலநாட்களின்முன் தென்னைத்தே
சாதிதியாகிய ரோட் உவென்னலொக்
மதுரைக்குவந்தார். அப்போதெனக்கள்
கூடாமாசெரம்வரையு ரெயில்போட்டு
த்தருப்படி வின்னப்பயணனினார்கள்.
அதற்கு அவர்மறுமொழியாக ராமசெரம்
வரையும் ரெயில்வேபோட்டவெண்டிய அ
கத்தியத்தை அரசாட்சியாருள்ளகறித் திருக்
கிறார்கள். அரசாட்சியார்தாமே அத்தவேலைய
யைக்கையேற்றுநடத்தவேண்டியவர்கள்.
அரசாட்சியார் போர்மாலே பெருத்தொ
கைப்பண்ணு செலவிட்டு ரெயில்போட்
டுக்கொண்டு வருகின்றமையால் இதற்கு
ம்பணஞ்செலவிடுவது இப்போதைக்குக்
கூடாததாகும். என்றாலும் மகாதேசாதிப

தியில்விடத்துக்குவரும்போது இதுவிலை யுக்கெடுத்துப் பேசுவோமென்றசொ ள்னர். இக்கருத்தினாலே மன்றாறெயில் வேப்பாடை நெடுக்காலமிழுபட நேரிடு மென்றெண்ணலாம்.

A valuable ruby. விலைபெற்றஇர ப்தினம்—இரத்தினபுரியிலே ஒருசொனக் கப்பயன் சுரு0 ரூபாயாகுரு இரத்தி னக்கல்லுவாகுகின். இப்போது அதன் விலை. 20, 000 ரூபானமதிக்கிறார்கள்

—பிஸ்மார்க்குமீனியார் செருமானிய சக்கிரவர்த்தி இங்கிலிசுரோடெ சினேக் கப்பணவைத்துக்குறித்தக் கணக்குத்துப் பேசுகிறார். ருதியரோடெயே கிடுகென் செய்ய வேண்டமென்கிறார்.

—கிறிஸ்தோபார் கொலம்பஸ் என்ப வருக்கு முத்திப்பேறுபெற்ற பட்டங்கட் டிப்பெனமென மறுபடியுக் கதை யெழுப்புகின்றது.

—பரிசுத்த பாப்பரசரின் யுபிலியைக்கா ட்டும் பொன் வெண்சி செம்புமுத்திரை கள் அச்சுக்கப்படுகின்றன.

—யோர்ச்சுவுண் சருவகலாசாலையிலே வானசாஸ்திர பண்டிதாயிருக்கின்ற யே சசுணைப் குருக்களுள் ஒருவராகிய பரிசி ஸ்வாமியார் நடத்திரங்கரின் ஓட்டங் களை யளந்தறிவதற்கான புதுயந்திரமொ ள்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார்.

அப்புக்காத்து

சிறி. சேனதிராசாவுக்காக கொளும்பிலேகூடியகூட்டம்

புகுன பத்திரிகைகளிலே விளம்ப ரம்பண்ணியபடி சென்ற கடி-நட கொளும்பிலே ரோயல் கல்சீ மண்டபத் துளே ஒரு கூட்டம் வைக்கப்பட்டது. சேனதிராசாவுக்காக வந்துகூடிய சனங் கள் ஆயிரம் பேருக்கு மேலாம். கல்லூரி மண்டபமும் விருந்தைகளுக்கு சனங்களா லே தேக்கி வழிநகன. தமிழ்சனத்திரார் அவ்வளவு பெரிதானமையால் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரும் இரண்டு பொலிசுமரும் நி ன்று சனங்களை அமைதியாக்க வேண்டிய தாய்வந்தது.

கிறுப்பார்மெஸ். ஸ்ரெஹர் என்பவரே சபாநாயகராகத் தெரிப்பட்டார். சபா நாயகர் கூட்டத்தின் நோக்கத்தை வெ ளிப்படுத்தி சட்டநிருபணசபைக்கு தருக் த ஒருவரை யெம்முடைய தமிழ்ப்பிரதி நிதியாகத் தெரிந்து அவரை நியமிக்கும் படி சேனதிராசாவின் மன்றாட்டம் பண் னிக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி கூட்டத்தாரன் யாவராவது யாதும்பேசு விரும்பாது பேசவொன்றது சொன்னார்.

மெஸ். லீ. பி. எ. எழுத்து பேசியதா வது: ஒருவரை யொருவரோடே ஒப்பி ட்டிப் பேசுவது மனவலுத்தமேயாம். ஆ ளுளும் பொதுவுஷயங்களையே அப்படிப் பேசவேண்டிய கடமை வருகின்றது. எ ல்வாவகையாலும் சேனதிராசாவே தமி ழ்பிரதிநிதியாயிருக்கத் தக்கவருவென்ற எ ம்முடைய கீர்மானத்தைத் தேசாதிபதிக்குத் தெரிவிப்பதற்காகவே நாமில்விடத்தி ல் இன்றைக்குக் கூடுகோம். அப்புக்கா த்து பிறிற்றே அப்புக்காத்து அழகர்க் கோன் முதலிய வேறுத் தக்கமனுஷருண் டானாலும் அவர்களிடவேலைக்கு விரும்பா தவர்க் ளாகையால் குமரரசாமி, சேனதி ராசா இருவருள் சேனதிராசாவையே நீ ங்கள் உத்தமரெனக் கொள்வீர்களென்ப தில் தடையிலலை.

சேனதிராசா கூ—வது. வாலிபராய் முயற்சிக்கையுடைய பொதுநன்மையான அலுவல்களிலே தம்முடைய நேரத்தைச் செலவிடவிரும்பும் உற்சாகமும் திற மையுமுடையவராயிருக்கின்றார். உ-வது. அவர்கட்டினச்சட்ட மூலாதாரவிதிகளை சொல்லா கண்டறிதற்கான கல்விக்குறி நுக்கின்றார். கூ—வது. பலவருஷங்களா க இங்கிலாந்திலும் ஐரோப்பிலும் வசித்து பலசாதனைகளோடும் பழகியிருக்கிறார். அவருடைய மனம் விசாலத்திருக்கின்றது. இராசாதி நியாயப் பிரமணங்களை யுறிநிறுக்கிறார். ஐரோப்பிய சனங்களின் இராச்சியமுறைகளைக் கவனமாகக் கற் றிருக்கிறார்.

சேனதிராசா இளம் வயசுடையவரெ ன்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். உலகமட் கல்லியம் எங்கே பார்த்தாலும் இளம்வய சுகையினங்களே பொறுத்த வேலைகளில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். நம்முடைய தே சாதிபதி இளம்வயசுடையவர்தானே. எ வ்வளவு திறமையுடன் அரசுக்கடத்துகின் றார். இளம் வயசான மனந்தானே பார மான வேலைகளை யெற்றுச் சுறுசுறுப்பாக நடத்த வேல்தது. அன்றியும் இராமநாத ர் பிரதிநிதியாகநியமிக்கப்பட்டஅப்போது இளமையாயிருந்த போல சேனதிராசா விஸ்வையாசுர வயசுக்குமேற்பட்டான் இ வ்வுரை பொறுத்த புகியவேலைகளை யெற் று நடத்துவது கூடாக.

குமரரசாமி நகரசபையிலே கடுங்கா

லமிருந்து சுயாதீனங்காட்டி வந்தாரென் று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். நகரசபையே டே. சட்டநிருபணசபையே. நகரச பையிலே சாதாரணமானவிலையுக்களையறி ந்த எவர்களுமிருந்து நடத்தலாம். சட் டநிருபண சபையிலோவெனில் சட்டங்க ளின் தாரதம்மியங்களும்தான் அநையுற்றை யும் நன்கறிந்த விசாலத்த மனமும் அறி வுமுடைய வொருவரிருக்கவேண்டியது. அவ்வகையான அறிவடையவர் சேனதி ராசாவென்பதை யெவருமொத்து அவ ரையவர் எதிரிக்கு மேலாகக்கொள்ளவே ண்டியது.

பிரதிநிதியாயிருப்பவர் சனங்களின் தே வைகளை நன்கறிந்தவராயிருக்கவேண்டிய து. தமிழ்க்குடிசனத்தின் மத்தியபுள்ள யாழ்ப்பாணத்தின் சடுகையாய் அங்கேபி ருந்து வளர்ந்து எல்லாவற்றையு மறிந்த வர் சேனதிராசா வாகையால் அவ்வி ஷயத்திலும் அவரே தக்கவர்.

மேலும், ஒருகுடும்பத்திலேயே ஏன்யும் பிரதிநிதிகளிருக்கப்படாது. அப்படியிரு ப்பதும்முன்னர் தமிழ்க்குடும்பங்களுக் குத்தாழ்ச்சியாகின்றது.

பிரதிநிதி பணக்காரரு யிருக்கவேண்டு மென்று சிலர் கூறுகிறார்கள். சபையிலே பணப்பை யுள்ளவர் வேண்டியதில்லை. எங்களுடைய குறை முறை தேவைகளைத் தெரிவிக்கத்தக்க விவேக சாமர்த்தியமு ள்ளவரேவேண்டியது.

இவைமுதலிய நியாயங்களினாலே லண் டனிலும் பரிசிலும் பரிஸுற் பட்டம்பெ ற்ற அப்புக்காத்து சேனதிராசாவே தமி ழ்பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டதக்கவ ரென்ப பேசுமுடிந்தார். இவர் பேச்சுக் கூட்டத்திலிருந்து சருவசன சமத்தமாயிற் று தேசாதிபதிக்கு மன்றாட்டப்பதிர மனு ப்பவும் கையொப்பம் வாங்கவும் ஒருகொ ம்மிற்றி நியமிக்கப்பட்டது.

பின் பிரக்கிராசியார் மெஸ். ஜி. எஸ். யோன்பிள்ளை பேசியவற்றின் சருக்கமா வது.—எனக்கு அதிக சுதமில்லாமையால் முன்பேசப்பட்ட பிரதான நிருணயங்க ளில் ஒன்றையேனும் பேச முடியாமல் போயிற்று. ஆனால் கடைசியில் ஒருவாற் றதையாவது பேசவேண்டுமென்பது என க்குள்ள பேராசையாதலால் கிலெப்சுகி ன்றேன். தமிழ்ப்பிரதிநிதி யொருவரைத் தெரிந்தேற்றத்தின் 'வேண்டுமென்பதே இக்கூட்டத்தின் நோக்கம். இந்த உத்தி யோகமானது அரசாட்சியார் தக்க ஒரு மனுஷனுக்குக் அருளும் மகிமை யென்ப தைப் பவர் அறியாதிருக்கலாம். தக்கம னுஷனென்றால் ஆர்? கணபண்டைய வன் தான் தக்க மனுஷன்? அல்லது எக் காக் கணக்கிலே கணகாணி பூயிபுள்ளவன் தான் தக்க மனுஷன்? அல்லது வெறு ந்தரவளியான சனசனத்தைத் திட்டி லுக்கெடுவதன் தக்கமனுஷன்? தக்கம னுஷனென்று நாம் கொள்வது யாரை யெனில் புத்தித்திறமை கூர்மையுடைய குருடைய தமிழ்ப்போலுஞ் சாதிக்குத் தலைமையாய் நின்று வதிநடத்தக்கூடிய புத்திசாதரியமும் நிலைமையுமுடையவ ரையேயாம். இத்தேவக்குப் புறம்பேயுள்ள தேசங்களிலேயு மிருந்து கல்வி கேள் விகளினாலே பிரதானப்பெருகெடுத்துக் கொ ண்டுநிற்குகிற சாதி தமிழ்ச் சாதி யல்லாத வேறு சாதி தற்காலத்திலே இலங்கையில் லில்லை. தமிழருட்போல வேறுசாதிகளுக் குள்ளே தற்காலம் படித்த மனுஷரவ ளவில்லை என்பது நிச்சயம். இப்படி யெல்லா மிருக்கவும் தற்போது பிரதிநி திக்குத் தக்கவர் தமிழருக்குள்ளே ஒரே பொரு ஆளமத்திரமுண்டென்று சிலர் சொல்வதைக் கேட்பது எனக்கு ஆச்சரி யமும் கோபமுமாயிருக்கின்றது. புதிய ஆக்கைச் சட்டநிருபணசபைப் பிரதிநி திகளாக்குவதற்கான காலம் வந்திருக்கின் றது. அந்த இடத்துக்கு சேனதிராசாவே தக்கவரென்பதை மிருத்த மிக்மிகையோ டே கண்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

ஆனால் அப்புக்காத்து பிறிற்றே இந்த இடத்தை யெற்றுக்கொள்ளுவாரோ என ற நிச்சயமின்னு மறியப்பட்டவில்லை. நம் முடைய பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்படுவதற் கு அவரே எல்லாநிலும் தக்கவர். அவ ரனை யெற்றுக்கொள்ளுவாரே என்பது சந்தேகம். ஏறுத்கொள்ளும்படிசெய்ய வகையாலே கூடிய அளவு பிரயாசப்பட்ட வேண்டியது. அது கூடாதுபோனால் நீ ங்கள் தெரிந்து கொண்டபடி சேனதிரா சாவே அந்த விடத்துக்குத் தக்கவரென் பதை யுங்கொளே பொறுத்த உரைக்கி ன்றேன். சேனதிராசா தம்மில்ல தங்கிய ஒருவர். அவருக்குள்ள நிலைபரம், செல் வம், பணம், செல்வாக்கு, உதவி இவை யெல்லாம் வேறொருவராலே அவருக்கு வந்தனவல்ல. அவருடைய நிலைபரம் அவ ருக்கு அவருடைய பலாபலனாலேயே வந்தது. தற்போது நமக்குள்ள நிலைப ர்த்துக்காக அவர் வேறொருக்கேள் கடைம ப்பட்டவராயில்லை. அவருடைய சனோத ரன் வேறொரு உத்தியோகத்திலிருக்கிற ரென்பதாலே அவருக்கு பரிஸுற் பட்ட

டங்கிடைத்ததில்லை. வேறொருவருடை ய சகாயத்தினாலே அவர் ராச ஆசியகூட் டத்தின் சக்கிடுத்தாரா யிருப்பதில்லை. அவர் தம்முடைய திறமையாலேயே அ ல்வாறெல்லாமாயினார். ஆகையால் அவ ருடைய சாதிசனங்கள் அவருக்குமேலும் முயற்சிக்ருய துள்ளதெல்கள் கொடுக்க கடைமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

சபாநாயகருக்குத் துதிசீறிய பின் மெ ஸ். எம். பிலிப்ஸ் சேனதிராசாவக்குச் சுப சோபனக்ூடே கூறவேண்டுமென்ன, பெ ருங்குரலெடுத்துப் பெருங்களிப்போடு கூ டிய சனமெல்லாம் கூறே கூறபெரு முழக்க சோபனத்தோடே கூட்டஞ் சமாயதியா யிற்று.

அனுராசபரம்.

பாட்டாவாக்கும் உவில்லியத்திற்கும் நடத்த சம்பாஷினை உவில்லியக்குடும்பமோணிய பாட்டா. எப்படிச் சுகம்

பா—தம்பி. காலமோளுளிக் காலம். பனி யுத்துடங்கிவிட்டது. நமக்குச்சுகமில்லை. பனிமுடியுமுடியுமட்டும் வருத்தப்பட வேண்டியதாயிருக்குது.

உவி—ஊர்ப்புதினமென்ன பாட்டா? மா—தம்பி. ஊர்ப்புதினமா? எங்கள்பட் டத்தில் இப்போது எவ்வாயினும் தமிழ்ப்பிரதிநிதியாவ் ருவாராரோ என் பதுதான். சிலர் சேனதிராசாவெ ன்றும் சிலர் குமரரசாமியென்றும் மல் லுக்கட்டுகிறார்கள்.

உவி—யாழ்ப்பாணமிதையிட்டுப் பெருங்க வாதியாமே.

பா—ஆம். ஆம். அத்தையும் புதினங் களி ல்வாக்கிக்கேட்டேன். இவர்கள் ஆ ராமரீபத்தாலும் தேசாதிபதியின் பிரியத் தில் எல்லாமிருக்கிற இத்தையிற்றுத் தம் நமதுசாதித்தரைமார் வீணை மார்பு நோக அடித்துக்கொள்ளுகிற யாழ்ப் பாணத்திற் மார்த்திரந்தானுதம்பி. சொ ற்பு. தமிழர்களுள்ள இப்பட்டணத்திலும் மும்முருத்தான்.

உவி—இவர்க் இதைப்பற்றிக் கூட்டங் களில்லையா.

பா—உண்டு.மெஸ். இரம் கதாத்ரலை யாக்சேனதிராசாவுக்கொரு கூட்டம்ந ற்த்து. பிரக்கிராசியார்விசுவ. க்கம் யாழ் ப்பாணமாரடிப்பில் திறுத்தில்திறுது இ ங்கையுக்குமரசாமிக்காக 3 வது கிலருட் ன்மன்றாட்டப்பத்திரமனுப்பிருக்கிறார் களாம். அத்துடன் இவ்விடக்கடைக் காரர் குமரரசாமியையவையாவிரல் த ங்கள் சமயத்திற்குக்கேட்டுவது வெ ம்பி அவம்பியுக்கிறார்கள்.

உவி—அவர்களையாக்கிரியம். விசுவலிங் கபிணை பிரக்கிராசியாருக்கு வேறொ ருபெரியகையுதவியுண்டு. அகிலலாவிடி லுத்தியியமாட்டார். அப்படியல்லவா? பா—ஆம் ஆம். அப்படித்தான் இவ்வி டம்பிரக்கவேலை நமதுசாதித்தலையில் வாலுடிப் பிரக்கிராசியார்போடு வழு வழுப்புகிறார்.

உவி—பாட்டா இவ்வளவு புதினமும்போ தும் மறுகிழைமையவருகிறார்.

பா—ஆம் தம்பிபோய்வாரும். நமக்கு நடு க்கமாயிருக்குது. மறுகிழைமை இரண்டு தான் நிரம்புபுதினத்திருக்கிறேன்.

முல்லைத்திவு

த. துரைக்கும் த பிள்ளைக்கும்நடந்த சம்பாஷினை.

த. துரை—வாரும். பிள்ளாய், வாரும். த. பிள்ளை—சலாம், துரையே, சலாம் தங்கன் சவுக்கிய மெப்பது துரையே! த. து. நல்லசவுக்கியம் பிள்ளாய். ஊர் ச்சு தெயி எப்படிப்பிள்ளாய்? த. பி. ஊர்ச்சவுக்கியம் பொதுவாக நயம் நன்மறை. நெப்பயிர் மோசமில்லை தங்க னைவோ நாளாய் கானலில்லை எங்குபோ யிருந்தீர்களோ?

த. து. எனக்கு வெணியில் வயலுண்டு. நெல்லிக்கைப்போய் இரண்டொருமசு மிருந்து விட்டேன். ஆனதப்பற்றி இவ் விடத்துச்சங்கி ஒன்றுத் தெரியாது. வி சேஷமிருந்தார் சொல்லும், பிள்ளாய்.

த. பி. சொல்லுகிறேன், துரையே. கோ பித்துக்கொள்ளவேண்டாம். த. து. நியாயமுடையவர்களை யானால் தெ ருவிப்போகிற பறையானுக் கோப்பிப்பா ன் குறும் குறை பேசுவாந்தானே?

த. பி. அப்படியானால் துரையே நான் பேசமாட்டேன். ஏனெனில் அது நெ னம்பெரியவர்களைப்பற்றிய சங்கத்யு மெ டிப்பாயிருக்கின்றன.

த. து. இல்லை, இல்லை. சொல்லுகி பி ன்ளாய், பயப்பட்டவேண்டாம். ஆனாலே நீ தியோ அடாத்தோ என்பதைத் தேர்ந்து கொள்வோம்.

த. பி. தாங்கள் வன்னிக்குப் போனத ற்கிடையிலே பிப்போட் பாதிரியாரில்விட் டம் வந்துபோயிருக்கிறார். அவருக்குச்சேர் ந்த சனங்கள். அந்தந்தோட்டு இன்னவ ரையும் இரண்டு மூன்று குழுக்களுண்டு

ன்பது தங்களுக்குத்தெரியும். அவர்களி ல்விடம் பென்னம்பெரிய ஆட்களென்று ம் தங்களுக்குப் பிள்ளைகுடிக்களிக மு ண்டென்னும் முன்னே டலருமுறிலும் பாதிரியாரை யணப்பி உபதேசமுதல் மற் றும் விஷயங்களில் பெருஞ்செலவுகள் ப ண்ணுவித்து வீணப்பண மிறைப்பிக்க முயல்வதில்லை. செலவிடுகிற பணத்தினால் யாதொருபயனு மின்றென்ப பாதிரியார் நன்குணர்ந்து உபதேசமுதல் மற்றுமெடு ப்புகளையு நிறுத்திப்படுத்தோம். பல்வி தமாகத் தாங்களும் வேண்டிய வதிகளைக் கள் எல்லாம் கம்மதம் பரப்ப இவ்விடஞ் செய்வதற்குப் பார்த்தீர்கள். நாம்நகரும் பி ராயப்பட்டுப் பார்த்தோம். தெருவக்குத் தெருத்திரிந்தோம். குச்சுகள் தோறும் அலைத்தோம். முடுக்குகளைத்தோறும் போதி த்தோம். ஒரு பயனையும் காணவில்லை. க டைசியாக ஆக ஆற்றாது வீடுகள்தெருவக் கில்லவங்கமாயு பிச்சுக்கிடோம். யாதொ ருபயனுமில்லை. அஞ்ஞானிகளைத்திருப்ப வொதென்றுகண்டு கத்தோலிக்கு வீடுகள் நாலுந்துக்குப் பார்த்தீர்கள். நாம்நகரும் பி ராயப்பட்டுப் பார்த்தோம். பிரதேசாசனமி ன்று. போனதெல்லாம் போகட்டும் ஐய ரே எங்களுக்குக் கோயிலும் வேண்டாம். குளமும் வேண்டாம். வேதம்பரம்ப வே ருருவகையான முயற்சியுண்டு. அதா வது பள்ளிக்கூடம். அதவும் சித்திக்கி ல்லைமென்கண்டால் அரும் சொல்லு முடிப்பதே யுத்தம். பின் முல்லைத்திவை கண்டவிடே நனைத்துக்கொண்டதும்பா வமே. ஆகையா லித்தருதவி பிச்சுய்யப டி. பாதிரியாரை மன்றாட அதற்கென பார்ப்போம். நீங்கள் பள்ளிக்கூடத்தை க்கட்டி பாடங்களை ஆயத்தம் பண்ணி யபின் கேட்டால் உபாத்தியய யனுப்ப வார மன்றாராம்.

த. து. மெட்ரி! கெட்டி!! முல்லைத்திவி ற்கத்தானேபோகிறது. சீத்திருந்ததா ன்போகிறது. பதிறம் முனைக்கத்தான் போகிறது. வேருன்றத்தானேபோகிறது. நல்லதுபிள்ளாய் “நானும்நரைத்தநரை கிழைவென” காரெட்டக்கண்டது புதினம்” ஊர்ப்பிரந்தேவருவன்கு பின்படித்து பதித்திட்டுப்பொயனோ கில் நாலுமவனுடைய கவட்டுக்குகி ழாலே துழைத்திடுவேன்பிள்ளாய்.

த. பி—துரையே துரையே. என்கோப் ட்கொள்ளுகிறீர்கள். ஆறுவத்சினமெ ன்றாருளவை. இத்தானையாகாது. து ரைக்குக்கோபமென்று முன்னே தானேசொன்னேனே.

த. து—இல்லை, இல்லை. பிள்ளாய். நான் கோபிக்கவில்லை. நீதெல்லாவுகிறேன்.

த. பி—பாதிரிக்குட்டிகள் இரண்டொருவ ரானதினால் தங்கன்கையிற் பொறுக்கு மென்ற அஞ்ஞானிகளையணக்கும்கோ க்கமுடையவர்களையுக்குநி ஒரு பண உதவியுபு புலமாதக்கத்தம்மத்தார். எ திரமத்தார்புறமத்தத்தாரைவரிடமும்ப ண்ந்த நன்மையங்களாண்டுக்கட்டுகிறார்கள்.

த. து—அக்குமுகம் தங்கனாலோத எடு புதுகளைக்குத்தக்கொண்டு, அவரையுமி வரையும் பல்லுக்கெஞ்சவேண்டிய ஆத் திரமென்ன?

த. பி—அது துரையே ஆசைவெட்கமறி யாது. தாங்கள்வேதவரால்களென்று ம், வேசம் பரப்புவதுகண்டதோ ரென் றும், தாங்களென்னுடைய டைட்டந்தற் றண்டகப்பணவிலில்லையென்றும் காட்டி ஒருமம்பாடையையும் இவ்விடத்தில் தாங்கள்பெரும்முயற்சிக்கார ரென்றுகா காட்டவும்க்கும்.

இப்படிப்பட்ட வரையிகள் சீகுரு தலியாரச்சியங்களின்சென்று சத்திய கத்திரால்குடுவேத்தக்காகத் தமதுசெ ன்குருத்தித்தியிருக்குகிருவரையொத்து ப்பணப்பெயென்னுத்தம்மத்தத்தாராட் டலியாரும் டடமம் வியக்கப்பெய்வது.

த. பி—முன்னேயும் இரண்டொருவா. இ வ்வகையான தோடக்கம்கண்டதா க்ளல்லவா?

த. து—ஆம் அன்னே ஆம். த. து—அத்தோடக்கமெவ்வாறுமுடிந்தது த. பி—அத்களைவெல்லாம் தலைமெடுக் கமாட்டாப்பாட்டத்தில் விழுந்தன.

த. து—பிள்ளாய் இவ்வகையான பலன ற்றமுயற்சிகளின் கையிட்டு வீணைக்க க்ளாலதைக்கத்தியாது தங்கள் தங்கள் அலுவல்களையும்கூட்டையையும் பார்த்து நன்னெறியொழுக்கப்படுத்திசொல்லவாரு ம்பிள்ளாய். தனியாய், பயமாயிருத் தால் காலனுடைக்கட்செல்வாயாக ம்நற்கிழைமையைக்கொள்வோம் போ ய்வாரும்.

த. பி—போய்வருகிறேன் துரையே இர ட்டைச்சலாம்.

—கொலம்பஸ் அமெரிக்கதேசத்தைக்கண் டெடுக்கப்பயணமாவதற்கு முன்னின்பா னியதேசனையேயே முற்றத்தாரிலிருந்து செம்மப்பண்ணியவிடத்திலே ஒருகோயி ல் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

THE

Jaffna Catholic Guardian

NOVEMBER 26TH.

UNOFFICIAL REPRESENTATION.

As Chairman of the meeting lately held in the Jaffna District Court House, in connection with the Tamil Seat, Mr. Case Chetty, Barrister-at Law and acting Police-Magistrate of Chavagachcherry and Point Pedro is reported to have said:—

"It is a high privilege conceded to us by the liberal principles of the British Government that we Tamils should have a representative in the Legislative Council of this Island and it becomes us to act in such a way as to prove ourselves worthy of such a privilege."

In taking the above exaggerated view of the value, if any, of the so-called unofficial representation in the Legislative Council, Mr. Case Chetty appears to have thrown dust into the eyes of the large crowd whom he was addressing. Some at least of those who heard him know as well as he does, that as a matter of fact, it is the Governor who names and the Queen who appoints, without any reference to the people, those whom they are accustomed to call their representatives with considerable latitude of expression. There is no representative Assembly in Ceylon and its native population which is overwhelmingly large, as compared with the handful of real colonists, is not considered by the governing body to be sufficiently advanced as yet, to exercise with advantage the right of electing representatives as in North America, Australia, New Zealand, and the Cape where a system of self-government similar to that of the mother country is permitted and pursued. It is therefore, to say the least, idle and premature to talk of the high privilege accorded to the Tamils or of their choosing as their representative one worthy of such a position.

What has as yet been conceded to the "foremost Crown Colony" in the matter of self-government amounts to nothing or next to nothing. The Legislative Council, as at present constituted, is not an elective assembly. The part now played by the eight-unofficial members—5 Natives and 3 European colonists, all nominated by the Government—only shows how utterly powerless they are to assert the rights of the people whom they are supposed to represent, as against the 11 official members who are bound, as servants of the Crown, to speak and vote, even against their convictions, in pursuance of whatever may be the settled policy of the Governor, who thus keeps them under his control and claims to be the absolute master of our local legislature, which in fact he is. What the unofficials are allowed to enact in Council amounts generally to so much talk. It would not be impossible for the Council to get on just as well without them as with them. What they are doing or are able to do at the Council Board may be done perhaps more effectively, without them and out of it, by means of the Press and of Public Memorials. The presence in the Legislative Council of the so-called representatives does indeed give to that body the appearance of conceding to the natives some share in the government of their affairs; and this, we suppose, is the reason why they are retained.

British colonies inferior to Ceylon in importance, and of more recent acquisition have made much greater progress than it has done in the matter of self-government. During the first thirty-five years of its

occupation by its present rulers, the Governor was assisted in his administration by what was called a "Council of Government" invested with Legislative as well as Executive functions. By a commission issued by King William IV in 1833, to the then Governor Sir Wilmot Horton, the present form of government was established, consisting of two Councils designated the 'Legislative' and the 'Executive'. The Legislative Council was originally composed of fifteen members, nine of whom were officials and six were selected out of the Europeans and Natives not in the service of the Crown. In the course of sixty years the only progress or rather change made is the addition of two officials and of two unofficials, one representing the Mohamedans and the other the Kandians. It may take some considerable time yet, before the high privilege to which Mr. Case Chetty referred, is really accorded to the Tamils and the other races of the Island.

THE SANITARY BILL

This Bill is now in a fair way of becoming law. It has passed through its second reading and has been referred to the Law Officers of the Crown for report. From the first, the Government showed a determination to have the Bill passed; and the unofficials seem to have slackened in their opposition to what, in their utter impotence, they must have known and felt to be the inevitable.

All small towns or villages may come under the operation of this Bill. No definition is given as to what constitutes a small town; but as recommended by the Sub-Committee, a schedule is now attached to the Bill, enumerating the following 78 places which the Governor in Executive Council may bring under the operation of the Bill.

WESTERN PROVINCE. Moratuwa, Peliyagoda, Panadure, Kotte, Wellawatta, Aisawa, Gampaha, Ja-ela, Minawangoda, Udu-gampola, and Hauwella.

CENTRAL PROVINCE. Hatton, Dikoya Watawala, Kotagala, Bogawantalawa, Pussellawa, Katangastota, Madulkele, Panwila, Kadugannawa, Navalapitiya, Kaudapellella, Dambulla, Nanuoya, Lindula, Agrapattana, Talawakele, Dimbula, and Ragala.

NORTHERN PROVINCE. Jaffna, Point Pedro, Vallavedditturai, Kayts, Chavagachcherry, Mannar and Mullaitivu.

SOUTHERN PROVINCE. Bentota, Ambalangoda, Hikkaduwa, Dodandowe, and Ratagana, Abangama, Weligama, Hakmana, Dikwella, Tangalla, Hambantota, Behatta and Katalawa.

EASTERN PROVINCE. Katankudi-Yiruppu, Eravur, Chayntamaratu, Kaimuni, Chammanturai, Karunkodditivu, Pottuvil and Nintaur.

NORTHERN WESTERN PROVINCE. Polgahawela, Dodangaslanda, Nekaweratiya, Narammala, Madampe, Marava, Kalpitiya and Nattandiya.

PROVINCE OF UVA. Bandarawela, Haputale, Kuslanda, Haldummulla, Passara and Lunugala.

PROVINCE OF SAKARAGAMUWA. Balangoda, Rakwana, Kegalla, Yatiyanota and Dehi-owita.

NORTH CENTRAL PROVINCE. Anuradhapura.

The above schedule has been appended to the Bill in order to avoid the difficulty of giving a sufficiently comprehensive definition of a small town or village and perhaps also to quiet the alarm not unreasonably raised that the new Ordinance was only an euphemism for a land tax. Power is given to the Legislative Council to enforce the ordinance in any town not mentioned in the schedule; while the Executive Council can exclude from its operation, any town whether named in the schedule or not. The schedule, therefore seems to be an unnecessary appendix to the Bill; though it is all the Unofficials have been able to secure by their opposition.

The towns and villages named above have been suggested by the Government Agents who appear to have followed no rule or standard in making the selection. Population has certainly not been their guide. Jaffna with over 43,000 souls being grouped with such towns as Kayts with less than 2000. If population were the guide, and if the Bill were to be introduced into every village with over 3000 inhabitants, as the Government Agent of the Central Province is reported to have said, there would be in the Jaffna peninsula 13 places besides those mentioned

above—viz:—Alaveddi (3900) Elalai (3317), Tellipalai East (3116) Tellipalai West (3991) Chankana (5617) Chulipuram (3444) Vadakkodai East (3154) Vadakkodai West (3778) Puloli West (3392) Vendikkurichi (3317) (Mesa-lai (3116) Karativu East, 3945) Karativu West (4196)

Close of the Retreat. The annual Retreat in connection with St. Patrick's College came to a close on Sunday the 20th inst. His Lordship the Bishop said Mass and had the satisfaction of serving a very large number of guests at the Holy Table. Among these were 20 who received Holy Communion for the first time and 25 who were admitted to the Sacrament of Confirmation. After the Confirmation service, His Lordship preached from the altar steps a sermon of which the following is the substance.

He said that he had heard with very great pleasure of the large attendance at the Retreat, and the fervour with which the various exercises had been gone through. He commended his hearers heartily for the earnestness they had displayed concerning the salvation of their souls and exhorted them to unwearied vigilance lest the graces obtained during that holy season should go to waste. They had all formed good resolutions for the future and it was of the utmost importance that they should faithfully carry them out. After a time of recollection and prayer, the Devil was sure to tempt them more strongly than before; and except they clung fast to God they could not avoid falling. They should therefore come to the church more regularly, approach the Sacraments more frequently and devote greater attention to prayer. The chief dangers to be guarded against were idleness and bad company. If any of his hearers had the misfortune to be unemployed, they should not make their case worse by whiling away their time in idle or sinful gossip or in knocking about the streets; but keep themselves busy by reading or writing and thus prevent their forgetting what they had learnt. The town abounded in dangers of all sorts and it behoved parents and children to take every possible precaution. But at the same time it must be remembered that the boys of Jaffna were especially favoured of heaven, in as much as they were blessed with helps and advantages that were denied to thousands in other parts. He would mention Confraternities among the principal safeguards against the dangers that beset them. His Lordship concluded by saying that they should so live as to be the means of converting their Protestant and Hindu neighbours.

About 4 o'clock in the evening there was a sermon by the Rev. Fr. Gourdon, the Preacher of the Retreat on Perseverance and the necessity of shutting the doors of our hearts against the Evil One; and then took the place the Renovation of Baptismal Vows, in the presence of the Rev. Fr. Preacher, who watched the proceedings with the most lively interest. This ceremony was followed by the Renewal of the Pledge by the members of the Total Abstinence League.

After the Benediction of the Blessed Sacrament, all those who had taken part in the Retreat assembled in the College Hall to thank the Rev. Fr. Preacher. To see the venerable old missionary standing in the midst of the little ones of the College with that rapturous smile which never for a moment was indeed a pleasing spectacle. Mr. S. Abraham, speaking in the name of all present, said that the Catholics of Jaffna had long desired to hear once more that voice which had been so often and so happily roused of old in the pulpit of the Cathedral when the Rev. Fr. was the parish-priest of the place. Deeply thankful did they feel to God and the Rev. Fr. for the beautiful sermons that had been preached to them during the past few days. Words failed them to thank him adequately, but they were sure he would not fail to obtain his reward from God. The speaker concluded by begging the Rev. Father's blessing and his prayers that they might all, without an exception, one day meet in Heaven.

The Rev. Fr. Gourdon in reply said, that he could take but little credit to himself for the sermons he had preached; but he hoped that God had blessed his sincere efforts to do some good. He had long lost practice in speaking Tamil, and he had found it quite a task to address his audience. But the success of sermons did not depend on the ability of the preacher, but on the Grace of God. He might tell them that when he first went to the mission last entrusted to his charge, there were in it only 500 Christians; when he left it the number had increased to 2500. That was the work of God and not of man. After exhorting all to persevere in the good dispositions in which they then found themselves, he gave them his blessed and the assembly dispersed.

CORRESPONDENCE

We do not hold ourselves answerable for correspondents' opinions.

PROTESTANT INTRUSION.

Novr. 21st 1892.

To the Editor J.C. Guardian.

Sir, Our little town is possessed of two efficient Schools, under the patronage of the Catholic Mission, to supply adequately its educational wants. The Vernacular School is in a flourishing condition, while the English School is not equally so, owing to certain peculiar drawbacks of the country. Since the Govt. School passed into the hands of the Catholic Mission in 1880 or thereabouts, the native boys, Christian as well as Hindu, are receiving their instruction in the above schools; and the quality of the teaching imparted is truly efficient, as will be seen from the high percentage of marks obtained at the Grant examinations. The people are well aware of this fact, and consequently perfectly satisfied with the proficiency of their children. The strongest proof of this is to be found in the circumstance that they have never as yet made any complaint as to the children's progress.

This being the case, any attempt on the part of any man at starting a new school is simply preposterous, and quite uncalled for. The Protestant Church Mission which has so long miserably failed to obtain a footing at Mullaitivu through their evangelising Catechists, is now trying to open an Opposition School perhaps with the idea of proselytising the native Hindu children. But as these boys are at present receiving their tuition in the Catholic Schools, it is very plain that what the C. M. Agent in the North, aims at in setting up a school at Mullaitivu is to fish as many pupils as he could from our Catholic Schools and make proselytes of them. He cannot allege that the proposed school is intended for the Protestant children, since as everybody knows, there are no native boys of that persuasion here. There are, it is true, four or five Protestant children, who have come here from other stations, but these will leave the place sooner or later, when the Govt. transfers their fathers from the local offices. Under these circumstances, the establishment here of a school under Church Missionary management is simply an act of aggression. The Government ought to insist on the introduction into Protestant Schools of a "Conscience clause", such as is enforced in all Catholic Schools. If this were done, Protestant Missionary bodies would be compelled to confine their educational operations to their own children and they would have no inducements to open schools in quarters where there are no children of their own persuasion.

Yours truly X.

Bishop Ryle and the Lincoln Judgment.

—There is a rough frankness about the methods of the Anglican Bishop of Liverpool that is decidedly admirable. He appears to take a pleasure in bringing out fearlessly the plain truth that the position of the members of the Church of England could not well be more illogical. In his address at the Diocesan Conference on Tuesday last he honestly confessed that as one of the results of the Lincoln judgment Anglicanism is in a very bad way. "A Church," said he, "in which two opposite views of such cardinal subjects as the Lord's Supper and Sacramentalism—the very keys of the great 'Homish' controversy—are tornally declared to be illegal, is not a Church in which the clergy can work very cordially and comfortably together, and its thinking laymen will gradually separate into two camps." He himself dissents from the Lincoln judgment, but the Privy Council is his Pope and he submits, though he cannot approve or admire. In other words, Dr. Ryle tells us that the Bishops of the Anglican Church do not believe in doctrines which are officially part of their creed, that they and their flocks hold opposite views on cardinal subjects, that they have really no belief in the capacity of their final authority, the Privy Council, that under the circumstances their divisions will be widened, deepened, crystallised, and increased, and that harmonious co-operation between parties within their pale will become more difficult than ever. And this, forsooth, is the Church to which our Lord promised that the Spirit of Truth should abide with it for ever!—*Cath. Times.*

Used stamps may be divided into two classes, viz. (1) rare or antique stamps, and (2) those of the common sort, such as our modern English penny and half-penny stamps, &c. These latter, i. e., the common sort, are sold at from about fourpence to sevenpence per thousand, according to quality and variety, and are employed to make various kinds of mosaics and pictures for the ornamentation of drawing-rooms and parlours. Persons have now become so skilful in blending and arranging the different colours that their work, when carefully finished, has the appearance of something coming from the pencil of an artist. This, to us, novel art is at present very much practised, especially in Switzerland and Bavaria. But in Belgium and Holland it is not unknown. In the City of Ghent, for example, the Brothers of St. John of God possess three rooms, the walls of which are tastefully ornamented with defaced postage stamps. These are so arranged as to produce a beautiful series of landscapes in which most of the prismatic colours, with many of their blendings, are agreeably exhibited. A still greater triumph in art is to be seen in a nobleman's mansion at Rotterdam (Holland). The walls of part of this mansion have been decorated with postage stamps at the enormous expense of 50,000 guilder, equivalent to about £5,000 English money.

Printed and published for the Proprietor by O. Andrew at St. Joseph's Catholic Press, Catholic Mission Press, Jaffna.